

РЕШЕНИЕ

№ 6057

гр. София, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20211110153448 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от „ЗАД Армеец“ АД, ЕИК 121076907, против Столична Община, с която са предявени установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 410, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, вр. чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за сумата от **3286,24лв.**, представляваща вземане по застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси, за вреди от ПТП, настъпило на 26.05.2016год., ведно със законна лихва от ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК– 10.06.2021год. до изплащане на вземането, за сумата от **1001,47 лв.** –мораторна лихва за периода 10.06.2018 г. – 10.06.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение от 16.06.2021 г. по ч.гр.д. № 33202/2021 г. по описа на СРС, 65 състав.

В исковата молба ищецът твърди, че въз основа на депозирано заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК било образувано ч.гр. д. № 33202/2021год.. по описа на СРС, 65 състав и издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК. В законоустановения срок по чл.414 ГПК ответникът депозирал възражение срещу заповедта, поради което ищецът предявил искова молба за установяване със сила на пресъдено нещо, че е носител на правото за вземане за посочените суми. Ищецът твърди, че на 14.09.2016 г. в гр.София е настъпило ПТП с участие на застрахован при него по застраховка „Каско на МПС“ – лек автомобил марка „Ауди“, модел „RS6“ с рег.№ СВ6187ВМ, управляван от В. Д. Г.. Водачът на атомобила се движел по ул. „Балша“ пред № 5 в квартал „Иван Вазов“ и при разминаване с паркирани превозни средства попаднал в необезопасено и несигнализирано препятствие на пътното платно – капак на шахта. Твърди, че причина за ПТП е необезопасено и несигнализирано препятствие на пътното платно – капак на шахта.

Посочва, че отговорност за ремонта и поддръжката на пътя, където е настъпило местопроизшествието има ответникът. Твърди, че е извършил плащане на застрахователно обезщетение в размер на 3276,24 лева, за ремонт на автомобила, като претендира и 10 лева ликвидационни разноски. Претендира от ответника заплащането на сумата от 3286,24 лева, ведно със законна лихва от ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК– 10.06.2021 год. до изплащане на вземането, както и заплащане на сумата от 1001,47 лева – мораторна лихва за периода 10.06.2018 г. – 10.06.2021 г. Претендира разноски.

Ответникът Столична Община в писмения отговор оспорва иска по допустимост, основание и размер. Счита, че не е процесуално легитимиран с довод, че канализационната шахта била собственост на „Софийска вода“ и това лице било отговорно за поддържането. Счита исковата молба за нередовна, защото не били изложени твърдения за начина, по който е настъпило произшествието – кога е настъпило и при какви атмосферни условия, каква е била скоростта на движение на автомобила, къде по платното за движение се е намирала дупката и какви са били размерите, какви действия е осъществявал водачът преди, по време на възникване и след възникване на опасността. От друга страна не можело да бъде изведено основанието на исковата претенция – веднъж се твърдяло, че общината следва да отговаря като собственик на вещ/процесната улица/, за която не е положила дължимата грижа, а впоследствие се въвеждали твърдения, че отговорността на ответника следвала да бъде ангажирана в качеството му на възложител на работа. Ответникът поддържа, че не е налице валидно застрахователно правоотношение - представените по делото общи условия за застраховка „Каско“ не били подписани от страните. Нямало доказателства застрахователният договор да е влязъл в сила, защото по делото не били представени документи за заплатена премия. Не бил представен протокол за оглед и заснемане на МПС, който бил неразделна част от застрахователния договор. Не се доказвало да са настъпили твърдените вреди в посочените размери. Не бил представен протокол за ПТП. Не се установявал по несъмнен начин характерът и размерът на вредите. Застрахователят следвало да откаже изплащане на обезщетение. Прави възражение за съпричиняване и счита, че обезщетението следвало да бъде в по-малък размер от претендирания. Липсвали доказателства ищецът да е заплатил претендираната в производството сума. Счита, че липсвали данни да са сторени разноски във връзка с определянето на застрахователното обезщетение. Липсвали и данни за правното им основание. Столична община следвало да отговаря само за действително причинените вреди. Липсвали доказателства да е налице възлагане на работа от страна на Столична община на физически лица, при или по повод изпълнението, на която да са настъпили вреди. Ищецът не доказвал при условията на пълно и главно доказване вещта, от която твърди да са настъпили вреди, а именно шахта на ул. „Балша“ пред № 5, да е собственост на ответника Столична община, респективно общината да отговаря за нейното поддържане. Не се доказвало също така тази вещ да е причина за твърдените увреждания – липсвали данни за състоянието на пътя, от които да се направи извод, че на същия имало необозначена и небезопасна шахта, която да е била в състояние да увреди процесния автомобил по посочения в исковата молба начин. Иска да бъдат

отхвърлени исковете като неоснователни и недоказани. Алтернативно моли да бъде намален размерът на претендираното обезщетение.

С определение от 28.01.2022год. е конституиран като трето лице помагач на страната на ответника „Софийска вода“ АД, ЕИК : 130175000 с адрес на управление, посочен в молбата за привличане, на основание чл.219,ал.1 от ГПК като на основание чл.219,ал.3 от ГПК е приет за съвместно разглеждане при условията на евентуалност предявения от Столична община срещу „Софийска вода“ АД, ЕИК : 130175000 иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 82 за заплащане на сумите, за които е уважена исковата претенция, вкл. съдебните разноски, за които Столична община би била осъдена по настоящото дело.

Ищецът по обратния иск обосновава правния си интерес с обстоятелството, че между Столична община и „Софийска вода“ АД е налице публично достъпен договор за концесия за предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги на територията на общината, а оттам задължение на третото лице да поддържа такива съоръжения на процесния участък.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК ответникът по обратния иск – „Софийска вода“ АД и трето лице помагач, оспорва главния иск, който счита за недоказан и неоснователен. Оспорва механизма на настъпване на ПТП, тъй като сочи, че на участъка, на който се твърди да се е случило на пътното платно няма никаква шахта. Посоченото пропадане на задна дясна гума в шахта било възможно само ако се касае за такава за дъждоприемен оток. Също оспорва че няма протокол за ПТП, не може да се конкретизира мястото на събитието и времето на настъпването, а така също дали с поведението си водача на МПС не е допринесъл с поведението си за настъпване на уврежданията. Също оспорва валидността на застрахователния договор. По предявения обратен иск счита, че ако се установи, че водача на процесното МПС е преминало върху дъждоприемна шахта, то претенциите срещу „Софийска вода“ АД са неоснователни, тъй като съгласно разпоредбата на чл.25,ал.3 от Наредба №4/14.09.2004год., отговаря само за частта на дъждоприемна шахта, която се намира под повърхността на уличното платно, но не отговаря за поддръжката на надземната част на дъждоприемната шахта, в това число за целостта и изправността на решетката ѝ. Соци, че процесната шахта не е включена в активите на дружеството, а представлява елемент от пътното платно, за чиито изграждане, включително ремонт и поддържане отговаря съответната община. Направено е и възражение за погасителна давност на основание чл.110 от ЗЗД, тъй като ищеца по главния иск е платил застрахователно обезщетение на 24.11.2016год.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

От представената по делото Комбинирана застрахователна полица № 0000547545 от 26.05.2016год., със срок на застрахователно покритие 27.05.2016год. до 26.05.2019год. се установява правоотношение между ЗАД „Армеец“ и „Порше Мобилити БГ“ ЕООД по застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско“ при Общи условия, с покрит застрахователен риск „Пълно каско“, с обект лек автомобил марка „Ауди RS6“ с рег.№ СВ6187ВМ.

Видно от Уведомление – декларация за щета от 14.09.2016г., подадено от водача В.Д. Генчев, застрахователят бил уведомен за настъпило събитие, като подателят е описал събитието по следния начин – на 14.09.2016г. при движение по ул. „Балша“ № 5 в кв. „Иван Вазов“, при разминаване с автомобили застъпил капак на шахта, който наранил задна дясна гума и джантата.

На 24.11.2016г. ищецът изплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение в размер на 3276,24лв., видно от преводно нареждане от 24.11.2016год. С Регресна покана от 19.12.2016г. поканил ответника Столична община да му заплати сумата от 3286,24лв.,

представляваща платеното застрахователно обезщетение ,вкл. и ликвидационни разноски като поканата е заведена от Столична община на 22.12.2016год.

Няма доказателства по делото ответникът да е заплатил претенцията по регресната покана.

По делото е разпитан като свидетел водачът на лекия автомобил, В.Г. .От показанията на същия,които съда кредитира изцяло като логични ,последователни се установява ,че през 2016год управлявал процесния автомобил,като в кв.Иван Вазов ,при паркиране на заден ход застъпил един капак на шахта,който бил с метален обков и наранил гумата и джантата на колата.Шахтата била с правоъгълна форма,с остри ръбове на метален обков.Намирала се не на самата основна лента ,а на подход към паркинг,в средата на платното ,не до бордюра.Същата била с размери 1 метър на 1 метър ,като по-скоро била за електрически кабели ,а не за отходни води.

От заключението на назначената по делото автотехническа експертиза се установява ,че съгласно уведомлението , по време на движение В.Г. с процесното МПС по ул.“Балша“ № 5 кв.Иван Вазов е застъпил капак на шахта,който наранил задна дясна гума и джантата. Вещото лице дава заключение, че така представения механизъм на ПТП обуславя настъпването на посочените щети, т.е. налице е причинно-следствена връзка между произшествието и вредите. В с.з. вещото лице допълва,че няма значение дали е била шахта за вода или за кабели,тя се е намирала на платното за движение,не е била обезопасена,има надигане на капака,което е увредило гумата с джантата. Стойността, необходима за възстановяване на автомобил „Ауди RS6“ с рег.№ СВ6187ВМ , определена на база средни пазарни цени към датата на произшествието е 3303 лв.Към момента на събитието ликвидационните разходи са били 15лв.

От правна страна ,съдът съобрази следното :

Предявеният иск е с правна квалификация чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ във вр. с чл. 49 от ЗЗД.

Не се спори между страните, а и се установява от материалите по приобщеното ч.гр.д.№ 33202/2021год. по описа на СРС,65състав, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена заповед за изпълнение за претендираната сума, срещу която в срока по чл. 414 от ГПК ответникът е възразил. Искът е предявен в предвидения в закона преклузивен едномесечен срок, което обуславя допустимост на производството и правен интерес от воденето му за ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу причинителя на вредата, в това число срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

За да възникне отговорността по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. с чл. 49 от ЗЗД е необходимо наличието на следните кумулативни предпоставки: валидно сключена застраховка между увреденото лице и застрахователното дружество – ищец; изплатено

застрахователно обезщетение на застрахования; предпоставките по чл. 49 от ЗЗД – вреди; вредите да са причинени от лице, на което ответникът, като отговорен по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно поведение /действие или бездействие/ при или по повод възложената работа.

В настоящия случай по делото от събраната доказателствена съвкупност се установява по еднопосочен начин наличието на първите две предпоставки, а именно валидно сключена застраховка "Каско", с период на валидност 27.05.2016год. до 26.05.2019год. и извършено плащане по нея на застрахователно обезщетение от 3286,24 лв. на 24.11.2016год.

На следващо място от кореспондиращата си доказателствена съвкупност включваща представената пред застрахователя уведомление -декларация за ПТП, съставения опис-заключение, свидетелските показания на водача на застрахования автомобил и от неоспореното заключение на вещото лице по назначената САТЕ, което съдът намира за пълно, обективно и компетентно, безспорно се установява настъпването на покрит застрахователен риск – ПТП, в срока на застрахователното покритие, настъпили щети на застрахованото имущество и причинна връзка между събитието и вредите.

Видно от приложените по делото Общи условия за застраховка на МПС „Каско“, за които няма нормативни изисквания да са подписани от застрахования ,процесното събитие представлява покрит застрахователен риск – пътно-транспортно произшествие по Клауза Пълно каско,съгласно т.12 вр. т.8.3 от ОУ – авария ,произлязла от сблъскване на МПС по между им или с други подвижни или неподвижни предмети ,от удар с хора и животни ,от препятствия по пътното платно като земни скални маси и др.,нарушена цялост на пътното платно и т.н.Не е налице изключението на т.15.8 от ОУ ,тъй като увреждането на гумите/джантите е получено в резултат на друго застрахователно събитие – ПТП по смисъла на параграф 6, т.30 от ПЗР на ЗДвП. Възраженията на ответника относно неуведомяването на органите на Пътна полиция и липсата на съставен протокол за ПТП са неоснователни, доколкото съобразно приложимите Общи условия уведомяване на органите на МВР и представянето на протокол за ПТП се изискват съобразно вида на застрахователното събитие. В т.9.5.1, на която се позовава ответникът, изрично е посочено, че представянето на издадени от съответните органи документи се изисква, освен в случаите, когато такива не се издават поради съществуващи нормативни пречки или поради липсата на правна възможност за осигуряването им. Установява се и механизма на настъпване на произшествието като съдът няма основание да не кредитира показанията на свидетеля ,който не е пристрастен и заинтересован по конкретния спор по делото, тъй като застрахователното обезщетение така или иначе е платено на собственика още след настъпване на събитието.

В случая произшествието не е посетено от органите на полицията и не е съставен протокол за ПТП, но по делото няма данни съставянето на такъв да е било задължително ,чл.125, т.8 ЗДвП изисква службите по контрол на МВР да посетят задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато има един участник и МПС не е в състояние да се движи на собствен ход, поради причинените му от произшествието вреди. Такива данни по делото няма, поради което и произшествието не е посетено от съответните служби на МВР. От друга страна – неуведомяването на контролните органи не е основание за отпадане отговорността на ответника при доказани механизъм, вреди и причинно-следствена връзка.

Недоказани по делото са твърденията на ответника за наличие на съпричиняване

на вредите, поради нарушения на правилата за движение от водача управлявал застрахования от ищеца автомобил, за които твърдения ответникът, който носи тежестта не е представил никакви доказателства. По делото не се установи поведение на водача на процесното МПС, което да нарушава правилата за движение по пътищата и това да е довело до попадането му в процесната шахта. Следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на МПС не се включва изискване за знание за неравностите по пътя или презумиране за наличие на такива. Небезопасената и несигнализирана неравност по пътя, каквато се явява процесната шахта не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре. Ето защо и съдът приема, че единствена причина за настъпилото ПТП с материални увреждания по автомобила, е състоянието на пътя.

Безспорно се установява и че този участък е част от е част от общинската пътна мрежа, както и че същият се стопанисва и поддържа от Столична община. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Закона за пътищата регламентира собствеността върху общинските пътища, като за титуляр на правото на собственост върху същите е определена Общината. На основание чл. 31 и от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините. Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗДвП лицата, които стопанисват пътищата, ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, организират движението по тях, така че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда. Съгласно чл. 167, ал.1 от ЗДвП, лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, като сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Според § 1, т.19 от ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената шахта на пътното платно представлява именно препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Шахтата представлява елемент от пътя и попада в неговия обхват- чл. 5, ал.1, т.2 вр. пар.1, т.3 от ДР на ЗП.

В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. пар.7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на **неподсигурен капак на шахта на пътното платно**, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които СО е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл.49 ЗЗД.

Възражението на ответника, че задължението за поддържане на процесната шахта в изправност е на „Софийска вода“ АД е неоснователно. Видно от събраните по делото доказателства, не се касае се до шахта за кабели, а не за отходни води, с правоъгълна форма 1х1 м, с остри ръбове на металния обков, в средата на платното към подход към паркинг. Съобразно цитираните по-горе разпоредби, задължението за поддържането и в изправност е на Столична община. Съгласно сключения между Столична община и „Софийска вода“ АД Договор за концесия за предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги на

територията на СО, общодостъпен на <https://www.sofiyskavoda.bg>, на Софийска вода е предоставено специално право на ползване на публичните активи – т.2.1.1. Съгласно т.9.1 „Концесионерът експлоатира и поддържа Активите във всички случаи в добро работно състояние в съответствие с Добрата Инженерингова и Експлоатационна Практика и по начин, който осигурява удовлетворяването на Изискванията към Изпълнението“. В Анекс № 2 – Списък на активите са изрично изброени тези, чието ползване и поддръжка е предоставена на концесионера, като дъждоприемните шахти или за електрически кабели, намиращи се на пътното платно не са посочени.

Въпреки указаната му доказателствена тежест ответникът не ангажира доказателства, че произшествието е настъпило в резултат попадане на автомобила на намиращи се на пътното платно канален или канализационен колектор. Ето защо съдът намира възражението за недоказано.

Дължимото от застрахователя обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, т.е. – на действителният размер на вредата. Настоящият състав приема, че действителните и подлежащи на обезщетяване вреди отговарят на сумата, необходима за привеждане на увреденото МПС в изправно техническо състояние, тоест, годно за движение. При положение, че друго не е уговорено се приема, че застрахователната сума е определена съгласно действителната стойност и следователно дължимото застрахователно обезщетение следва да се определи в рамките на пазарната стойност на МПС към момента на настъпване на ПТП. Предвид посоченото, паричният еквивалент на действителната вреда съдът приема, че представлява средната пазарна цена на ремонта на автомобила; съответно на частите, които следва да се сменят с нови. Предвид заключението на вещото лице, което определя размер на вредите по средни пазарни цени над претендирания размер, искът се явява основателен и доказан в пълния предявен размер, като се дължат и направените разноски за определяне на обезщетението от 10лв., така както е поискано или сумата от 3286,24лв. ,ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда /10.06.2021год./ до окончателното ѝ заплащане.

Третото лице помага ,ответник по обратния иск е релевирано възражение за изтекла погасителна давност на задължението. Съдът не намери опора в това твърдение, доколкото считано от изплащането на застрахователното обезщетение на 24.11.2016 г. до подаване на заявлението в съда – 10.06.2021 г. не е изтекъл предвидения в разпоредбата на чл. 110 ЗЗД петгодишен давностен срок, поради което възражението е неоснователно.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

За ищцовото дружество е възникнало и акцесорно вземане за мораторна лихва за периода от настъпване на забавата на ответника. За да постави ответника в забава за плащане, е необходимо последният да бъде поканен да изпълни, тъй като за удовлетворяване на регресното право на застрахователя няма определен ден – арг. от чл. 84, ал. 2 ЗЗД. В случая регресната покана е заведена от Столична община на 22.12.2016год. и с изтичането на 7 дневния срок за плащане ответникът е изпаднал в забава.

В конкретния случай се претендира лихва за забава върху главницата от 3286,24 лева, и ищецът я претендира в размер на 1001,47 лева за периода от 10.06.2018 г. до 10.06.2021 г.

Използвайки лихвен калкулатор, съдът изчисли лихвата за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за претендирания период, като изключи периода на извънредното положение, въведено в страната, а именно от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г., през който период съгласно чл. 6 от

Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците – лихви за забава върху суми, дължими от частноправни субекти, не се начисляват.

Тази лихва съдът изчисли в размер на **937,50 лева**. До този размер претенцията за лихва за забава следва да бъде уважена. За горницата до пълния предявен размер от 1001,47 лева, или за сумата от 63,97 лева искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По обратния иск по чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 82 вр. чл. 258 ЗЗД:

Искът е предявен като евентуален и с оглед формираните правни изводи за основателност на главния иск за заплащане на регресно вземане се е сбъднало вътрешнопроцесуалното условие за произнасяне по евентуалния иск.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест по чл. 154 ГПК, по така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационни отношения по договор с изложеното в исковата молба съдържание, по силата на който отговорността за поддържане на процесната шахта е възложена на ответника; че процесната шахта представлява канален или канализационен колектор, а в тежест на ответника по иска е да докаже възраженията си, от които черпи изгодни за себе си правни последици. Съобразно събраните по делото доказателства съдът намира иска за неоснователен. Както се каза по-горе, по делото се установява, че произшествието е настъпило вследствие преминаване на процесния автомобил през небезопасна шахта на пътното платно, чийто метален обков е увредил гума и джанта. В предоставените за ползване и поддържане от „Софийска вода“ АД активи по силата на сключения между Столична община и „Софийска вода“ АД Договор за концесия за предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги на територията на СО не са включени дъждоприемните шахти или други шахти, напри за ел. кабели, поради което поддържането им в изправност и обозначаването им, когато съставляват опасност за движението, е задължение на Столична община като техен собственик.

Относно разноските:

Предвид изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, претенцията на ищеца за разноски е основателна съразмерно с уважените искове. В заповедното производство е направил разноски в общ размер на 235,75 лв. и съобразно уважената част от исковете се следва сумата от **232,23 лв.**

В исковото производство е доказал разноски в общ размер на 500,75 лв. ,от които : 85,75 лв. – д.т. , депозит вещо лице 300 лв., депозит свидетел 15 лв. и юрисконсултско възнаграждение 100 лв., като следва да се присъдят **493,28 лв.**

Право на разноски на основание чл. 78, ал. 3 ГПК има и ответникът с оглед отхвърлената част на иска.

В исковото производство ответникът не е сторил разноски за събиране на доказателства, като същият е бил защитаван от юрисконсулт. Ето защо, на същия се следва юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 100 лева с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото. С оглед отхвърлената част на иска на ответника се следва сумата от **1,50 лв.**

Право на разноски има и ответника по обратния иск, предвид че същия е отхвърлен, но същия не е направил своевременно искане за присъждането им ,поради което

съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Столична Община, гр. София, бул. „Московска“ № 33, **че дължи на** ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК : 121076907, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Стефан Караджа“, №2, **на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 410, ал. 1 т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, вр. чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД**, сумата от **3286,24 лв.**, представляваща вземане по застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси, за вреди от ПТП, настъпило на 26.05.2016 год., ведно със законна лихва от 10.06.2021 год. до изплащане на вземането, както и сумата от **937,50 лв.** – мораторна лихва за периода 10.06.2018 г. – 10.06.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение от 16.06.2021 г. по ч. гр. д. № 33202/2021 г. по описа на СРС, 65 състав като

ОТХВЪРЛЯ предявеният по реда на чл. 422 от ГПК иск с правно основание чл. 86 лв. от ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК : 121076907, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Стефан Караджа“, №2 против Столична Община, гр. София, бул. „Московска“ № 33, за разликата от уважения размер от 937,50 лв. до пълния предявен размер от 1001,47 лв. или за сумата от **63,97 лв.** като неоснователен.

ОСЪЖДА Столична община, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от кмета на общината, **да заплати** на ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК : 121076907, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Стефан Караджа“, №2, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **493,28 лв.** разноси в исковото производство и сумата от **232,23 лв.** разноси в заповедното производство.

ОСЪЖДА ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК : 121076907, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Стефан Караджа“, №2, **да заплати** на Столична община, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от кмета на общината, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **1,50 лева**, представляваща разноси по делото съобразно отхвърлената част от исковете.

Решението по главния иск е постановено с участието на трето лице помагач на страната на ответника – „Софийска вода“ АД, ЕИК : 130175000.

ОТХВЪРЛЯ предявения от СТОЛИЧНА ОБЩИНА, гр. София, ул. „Московска“ № 33 против „Софийска вода“ АД с ЕИК 130175000, седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и 3, бизнес център „Интерпред – Цар Борис“ обратен осъдителен иск, с правно основание **чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 82 вр. чл. 258 ЗЗД**, за заплащане на сумата от **3286,24 лв.**, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяването му до окончателното изплащане и сумата от **1001,47 лв.**, мораторна лихва за периода 10.06.2018 год. до 10.06.2021 год. като неоснователен и недоказан.

Решението подлежи на обжалване пред СГС, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____